

ՀԱՐՑՈՒՄ ՊԱՏԱՍԽԱՆ Ս. ՄԿՐՏՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԴՐՈՇՄԻ ՄԱՍԻՆ

1) Ի՞նչ է ադամական կամ սկզբնական մեղքը:

Աստուածաշունչի Մենդոց գիրքէն կը տեղեկանանք, որ մեր նախածնող Ադամը չպահեց Տիրոջ պատուիրանը եւ պատուիրանազանց ու անհնազանդ գտնուեցաւ ճաշակելով արգիլ-լած պտուղը: Ահա այս անհնազանդութիւնն է, որ կը կոչուի ադամական կամ սկզբնական մեղք:

Ս. Գրիգոր Տաթևացին (1346-1409) Ադամի մեղքը այսպէս կը բացատրէ. «Ադամի մեղքն այն է, որ կորսնցուց արդարութիւնը իր մեղքով ու ցանկութեամբ որդի ծնեց եւ այն մեղքը «սկզբնական» կը կոչուի եւ չի ներկիր, եթէ չի մկրտուիր Քրիստոսի մահով»:

Աստուած մարդուն ստեղծած էր իր պատկերով եւ նմանութեամբ, այսինքն՝ ազատ կամքով, անմահ հոգիով եւ ընտրութեան հնարաւորութեամբ: Բայց մարդը մեղք գործեց նոյն այդ ազատ կամքով եւ անիկա դարձաւ ամբողջ մարդկութեան ողբերգութիւնը:

Ս. Պողոս կ'ըսէ. «Ինչպէս մէկ մարդով...» (տես Հռոմ. 5:12) եւ (Կորնթ. 15:22):

Մեր նախածնողներուն մեղսագործութեամբ մարդ արարածը կորսընցուց դրախտային երանական վիճակը, անմիջական եւ երանական կապը արարչին հետ եւ ժառանգեց մահը:

ԱՂԱՆԴԱՒՈՐԱԿԱՆ ՇԱՐԺՈՒՄՆԵՐ

**ԲԱՍԸԼԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՌՕՏ ՊԱՏՄԱԿԱՆԸ
3.ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՈՐԴԻՆ՝
ՅԻՍՈՒՄ ՔՐԻՍՏՈՍ
4. ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ**

Սուրբ Հոգիին աստուածութիւնն ալ կ'ուրանան Եհովայի վկաները:

ա- Կ'ըսեն, թէ Եհովայի (Տիրոջ) հոգին պարզապէս «գործօն ոյժ մըն է», եկեկտրական ոյժին պէս, եւ հետեւաբար՝ անձ մը չէ:

Սակայն Աստուածաշունչը մեզի ցոյց կու տայ, թէ Սուրբ Հոգին բանական եւ գիտակից անձ մըն է, որ կը խորհի (Հռոմ. 8:27), կը խօսի (Մտք. 10:19-20), կ'առաջնորդէ (Յովհ. 16:13), կը մխիթարէ ու կը յանդիմանէ (Յով. 16:8), կը տրամի (Նիք. 2:10-11) եւ բարեխօս կ'ըլլայ մեզի համար (Հռոմ. 8:26-27): Արդեօք ինքնութիւն չունեցող պարզ «գործօն ոյժ մը» կրնա՞յ այս բաները ընել: Եկեկտրական ոյժը կրնա՞յ այս բաները ընել: Ասոնք անառարկելիօրէն ցոյց կու տան, թէ Սուրբ Հոգին կատարեալ անձնաւորութիւն մըն է, մէկը՝ ամենասուրբ Երրորդութեան երեք անձերէն:

բ.- Կ'ըսեն, թէ Սուրբ Հոգին անձ մը չըլլալով բնականաբար Աստուած ալ չէ: Սակայն Նոր Կտակարանը մեզի ցոյց կու տայ, թէ անիկա ո՛չ միայն անձ մըն է, այլ՝ նաեւ Աստուած է, որովհետեւ «Հօրմէն կ'ելլէ» (Յովհ. 15:26), ինչ որ կը նշանակէ՝ թէ Հայրը նոյն բնութիւնը ունի: Նոյնպէս (Ս. Կոր. 12:3-6) ինչ մէջ:

Միտելի ընթերցող, ՃՐԱԳ թերթը ամէն Կիրակի կը բաժնուի մեր ժողովուրդին, եկեղեցիներու բանկային մօտ: Նաեւ՝ Facebook-ի վրայ փնտռել «Jerak կամ ՃՐԱԳ», ապա սեղմել «Like»ը, կարդալու կամ անդամագրուելու համար:

ՀԱՍՅԷ.

ՃՐԱԳ ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ - ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ - Bourj-Hammoud, P.O.Box 80810 -Tel/Fax:01-258300- facebook-ի էջ jerak ճրագ թերթ

ԲՈՒ ԽՕՍԲԴ ԽՄ ՈՏԹԵՐՈՒՄ ԵՐԱԳ Է ՈՒ ԽՄ ՇԱԽՂՆԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ (Ս. 119-105)

ԺԱ. ՏԱՐԻ ԿԻՐԱԿԻ, 8 ԱՊՐԻԼ 2018 ԹԻԻ 14

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄԵՐ
Գրծ. 5.34-6.7 Յվ. 3.1-12
ՅԻՍՈՒՄ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱՒԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՅՈՎՅԱՆՈՒ 1.1-17

ՆՈՐ ԿԻՐԱԿԻ (ԿՐԿՆԱԶԱՏԻԿ)

Աշխարհի ստեղծագործութենէն առաջ գոյութիւն ունէր Բանը: Բանը Աստուծոյ հետ էր եւ Բանը Աստուած էր: Անիկա սկիզբէն Աստուծոյ հետ էր: Անով էր, որ Աստուած ամէն ինչ ստեղծեց: Առանց անոր ո՛չ մէկ բան ստեղծեց: Կեանքը անով սկիզբ առաւ: Եւ կեանքը մարդոց համար լոյսն է, որ խաւարին մէջ կը փայլի. բայց խաւարը չկրցաւ հասկնալ զայն:

Յովհաննէս, որ Աստուծոյ կողմէ որկուած մարդ մըն էր, եկաւ Լոյսին համար վկայութիւն տալու, որպէսզի ամէն մարդ անոր միջոցաւ հաւատայ: Ինք Լոյսը չէր, այլ՝ Լոյսին համար վկայ մը: Բանն էր ճշմարիտ Լոյսը, որ աշխարհ գալով կը լուսաւորէ ամբողջ մարդկութիւնը: Աշխարհի մէջ էր անիկա, աշխարհը իրմով ստեղծուեցաւ, սակայն աշխարհը զինք չճանչցաւ: Իր իսկ ստեղծած աշխարհը եկաւ, բայց իր իսկ ստեղծած մարդիկը զինք չընդունեցին: Իսկ զինք ընդունողներուն եւ իրեն հաւատացողներուն իշխանութիւն տուաւ Աստուծոյ որդիներ ըլլալու, ո՛չ արեան ճամբով եւ ո՛չ մարմինի կամ մարդկային կամքով, այլ՝ Աստուծմէ ծնելով:

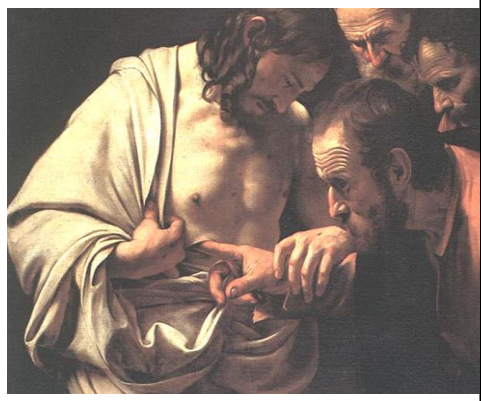
Եւ Բանը մարդ եղաւ եւ մեր միջեւ բնակեցաւ, եւ մենք տեսանք անոր փառքը: Փառքը Միածինին, որ Հօրմէն եկաւ՝ շնորհքով եւ ճշմարտութեամբ լեցուն:

Յովհաննէս անոր մասին վկայեց, յայտարարելով. «Անիկա է ան՝ որուն մասին կ'ըսէի. «Ան որ ինձմէ առաջ գոյութիւն ունէր»:

Անոր լիառատ շնորհքն է, որ մենք բոլորս շնորհքի վրայ շնորհք ստացանք, որովհետեւ Օրէնքը Մովսէսի միջոցաւ տրուեցաւ, մինչ շնորհքն ու ճշմարտութիւնը՝ Յիսուս Քրիստոսի միջոցաւ:

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

ՆՈՐ ԿԻՐԱԿԻ ԿԱՄ (ԿՐԿՆԱԶԱՏԻԿ)

Ս. *Ձատիկի յաջորդող Կիրակին կը կոչուի Նոր Կիրակի կամ Կրկնագատիկ: Յիսուս, իր յարուժենէն յետոյ յաճախակի առիթներով երեւցաւ իր աշակերտներուն: Յարուժեան ուժերորդ օրը, Յիսուս դարձեալ երեւցաւ անոնց: Այնտեղ էր նաեւ Թովմաս առաքեալը, որ Յարուժեան օրը չէր տեսած Տէրը եւ ըսեր էր. «Մինչեւ որ դամբերուն հետքերը չտեսնեմ անոր ձեռքերուն մէջ ու մատներս չընեմ դամբերուն տեղերը եւ ձեռքս չդպցնեմ Անոր կողին, չեմ հաւատար» (Յովհ. 20:25): Յիսուս կը հրաւիրէ Թովմասը, որ իր ձեռքերը կողին մէջ խրէ եւ շօշափէ: Բայց ան միայն կը բացագանչէ՝ «Տէ՛րս եւ Աստուածս»:*

Յիսուս կ'ըսէ անոր. «Ձիս տեսներուդ համար հաւատացիր, չէ՞: Երանի՛ անոնց, որոնք առանց զիս տեսներու կը հաւատան»: Եկեղեցին, այս յիշատակը կը տօնէ որպէս նաւակատիք Ձատիկի: Յոյները Նոր Կիրակին կը կոչեն ԹՈՎՄԱՅԻ ԿԻՐԱԿԻՆ:

Կիրակի կամ Կիւրակէ յունարէն բառ է, որ կը նշանակէ Տէրունի օր: Սկզբնական շրջաններուն տարածւած չէր Կիրակի բառը, այլ կը գործածուէր Միաշարաթ անունը, որպէս շարժուան առաջին օրը, երբ Քրիստոս յարուժիւն առաւ մեռելներէն: Յետագային է, որ Միաշարաթի փոխարէն տարածուեցաւ յունարէն Կիրակի բառը:

Կիրակի օրուան համար Առաքելական 34 կանոններու երկրորդը հետեւեալ հրահանգը կու տայ. «Բոլոր Կիրակի օրերը տօն կ'ըլլայ եւ պատարագ կը կատարուի, կը կարդացուին մարգարէական Գիրքեր եւ առաքելական Նամակներ, եւ ապա կը կարդացուի Ս. Աւետարան»:

Քրիստոնեաներուն համար Կիրակի օրը հանգստեան օր է: Սակայն սիրելի ընթերցող, հանգիստը տունին մէջ ամբողջ օրը հանգիստ ընել չէ, ոչ ալ մինչեւ ուշ ժամեր քնանալ: Ֆիզիքական հանգիստէն աւելի կարեւորը հոգիի հանգստութիւնն է: Եւ այդ հանգստութիւնը կը զգանք պատարագի մասնակցութեամբ, աղօթքով: Կիրակին չ'անցնենք քնանալով կամ դատարկ գործերով, այլ՝ աղօթքով:
ՆՈՐ ԿԻՐԱԿԻ

Ձատկուան յաջորդող Կիրակին է: Յայտնի է, որ Քրիստոսի յարութեամբ միաշարաթ օրը նուիրագործուեցաւ եւ դարձաւ Կիրակի, ուստի անոր յաջորդող միաշարաթը կոչուեցաւ Նոր Կիրակի կրկնագատիկ՝ Կրկին Ձատիկ: Նոր Կիրակին կը խորհրդանշէ Քրիստոսի եկեղեցւոյ հաստատման եւ ծաւալման սկիզբը:

ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՐՈՒՆ ԽՐԱՏՆԵՐԸ

ԵՐԴՈՒՄ ԸՆԵԼՈՒ ՅՈՈՒ ՍՈՎՈՐՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ

Յոռի բոլոր սովորութիւնները, ուր ալ ըլլան անոնք վատ են, բայց երդումը աւելի վատ մոլութիւն է եւ անօրէն սովորութիւն մըն է: Սատանան այնքան կը յիմարեցնէ այս սովորութեան մոլութեան մէջ, որ այս սովորութեան ընտելանալով՝ այլեւս չարիքը չարիք չի թուիր: Այսպէս, կը տեսնենք շատեր, որոնց Սատանան սորվեցուցած է անօրէն կերպով երդում ընել եւ անոնցմէ ո՛չ ոք իր սրտին մէջ անօրէն մեղք մը գործած ըլլալու երկիւղը ունի: Թէեւ Հին Կտակարանի մէջ [Աստուած] ըսած է. «Քու Տէր Աստուծոյդ միայն պիտի երդնու» (Բ. Օրինաց 6:13), սակայն ասով երդում կատարելու հրամանը չհաստատեց, այլ ուզեց անոնց տղայական միտքերը կոտրելու անունով երդում կատարելէ հետոյ: Արդարեւ, անոնք անմիջապէս չէին կրնար բոլոր կատարելութիւնները ընդունիլ, այլ զանոնք կ'ընտելացնէր այնպէս ինչպէս կ'ընտելացնէին անվարժ աւանակները: Եթէ ըսէր՝ «Բնաւ երդում մի ընէք», թերեւս չերդուէին: Եթէ պիտի երդնուէ, Տէր Աստուծոյն պիտի երդնուէ: Իսկ Նոր կտակարանին մէջ Քրիստոս կատարելութեան հասած հրամաններ պատուիրեց եւ բոլորովին ջնջեց սատանայական երդումները: «Մովսէս կ'ըսէ. սուտ երդում մի՛ ընեք: Իսկ ես կ'ըսեմ ձեզի՝ բնաւ երդում մի՛ ընէք, ո՛չ երկինքի վրայ, որովհետեւ Սատուծոյ գահն է, ո՛չ երկրի վրայ, որովհետեւ անոր ոտքին պատուանդանն է, ո՛չ Երուսաղէմի վրայ, որովհետեւ մեծ Թագաւորին՝ Աստուծոյ, բաղա՛մ է եւ ոչ ալ բու գլխուդ վրայ երդում ըրէ, որովհետեւ չես կրնար մագ մը իսկ ներկցնել կամ սեւցնել» (Մտք 5: 33-36):

ՀՈԳԵՒՈՐ ԽՈՐՀՐԴԱՏՈՒ

ՅԻՍՈՒՍ ԲԺԻՇԿՆ Է ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ՑԵՂԻՆ

Իրական հիւանդութիւնը հոգիի հիւանդութիւնն է եւ ո՛չ թէ մարմինի: Քրիստոս ամէն անգամ, երբ մէկը պիտի բժշկէր, նախ կ'ուզէր անոր մէջ հաւա՛տ տեսնել կամ արծարծել: Սա ցոյց կու տայ, թէ ան կը նախադասէ հոգիի բժշկութիւնը, բայց բնաւ չ'անտեսեր մարմինի բժշկութիւնը: Քրիստոս ի՛նքն է իրական բժիշկը, որովհետեւ աշխարհի մէջ գոյութիւն ունեցող միլիոնաւոր բժիշկներէն միայն ի՛նքն կրնայ կենդանացնել մեր հոգիներն ու սիրտերը: Ան բժիշկն է բոլոր մարդոց: Եղիշէ կ'ըսէ. «Տէրը ոչ թէ աշխարհի միայն մէկ մասին համար եկաւ, այլ՝ աշխարհի բոլոր մասերուն համար: Մէկ մասը բժշկեց, որպէսզի մէկ մասի միջոցաւ, բոլոր մասերը սորվին նոյն բժշկին մօտ երթալ»:

ԱՂՕԹ Ե. Ասորի

Երբ գաս երկինքէն ահեղ փառքով ու հրեշտակներու անթիւ դասերով, ամբողջ տարերքը, երկնայինները եւ երկրայինները զարհուրելով պիտի դողան, քու զօրութեանդ նայելով պիտի սարսափին անմահ Թագաւորիդ, անճառ Դատաստանիդ եւ աններելի պատուհասիդ ահեղ փառքէն:

Այն օրը զիս ալ ընդունէ, Տէ՛ր, քու արդարներուդ եւ կատարեալներուդ հետ, աջակողմեան դասին մէջ կարգէ՛, սուրբերուդ հետ պսակէ՛, յաիտեմական կեանքը շնորի՛է՛ եւ քու անճառ բարիքներդ պարգեւէ՛: Եւ փա՛ռք Քեզի՛ Արարողիդ եւ ինձի բարիքներ պարգետողիդ: